[2019] 5 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1131

ਮਨੀ

ਬਨਾਮ

ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ No.540/2019) ਅਪ੍ਰੈਲ 01,2019

[ਡਾ. ਧਨੰਜੈ ਵਾਈ. ਚੰਦਰਚੂੜ ਅਤੇ ਹੇਮੰਤ ਗੁਪ੍ਤਾ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਦੰਡ ਕੋਡ, 1860:

ਧਾਰਾ 300, ਅਪਵਾਦ 4, ਧਾਰਾ 304 (ਭਾਗ I)-ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਅੱਠ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜ਼ਖਮੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ. 302, 341 ਅਤੇ 324 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ. 34 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ.- 302 ਤਿੰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਯੂ/ਐਸਐਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। 324 ਅਤੇ 341 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐਸ. 34 – ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ। 302 ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। 302 – ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆਃ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ-ਹੋਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਲਗਾਤਾਰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ-ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 300 – ਦੇ

ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਜੋ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ 304 (ਭਾਗ I) ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੈ। ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਰੱਖਿਆਃ 1. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਾਂ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ' ਤੇ ਗੜਬੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਉਤਪਤ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 11 ਅਤੇ 18] [1139-ਏ-ਸੀ; 1136-ਈ]

2. ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਸੱਟ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 20] [1139-D-E]

3. ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੀੜਤ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ

ਮਤਭੇਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਪੀੜ੍ਹਤਾਂ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲੜ੍ਹਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੀੜ੍ਹਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਲੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 303 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਤ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਤਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਤ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਚਾਨਕ ਹੋਏ ਝਗੜ੍ਹੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ I, ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 21 ਅਤੇ 22] [1139-ਐੱਫ. ਐੱਚ.; 1140-ਏ-ਬੀ]

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਸਲ ਕੈਦ ਕੱਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਿਛੋਕੜ੍ਹ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 20, 000/- [ਪੈਰਾ 23] [1140-ਬੀ-ਸੀ]

ਧਰਮ ਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1978 ਐਸ. ਸੀ. 1492; ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ

ਏ. ਆਈ. ਆਰ 2011 ਐਸ. ਸੀ. 2775: [2011] 7 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1152-ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1978 ਐਸ. ਸੀ. 1492 ਪੈਰਾ 15 [2011] 7 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1152 ਪੈਰਾ 15 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 540/2019

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2144/2011 ਵਿੱਚ ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿਖੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 02.02.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਨਾਲ।

2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 541/2019

ਬਸੰਤ ਆਰ., ਕੇ. ਐੱਨ. ਬਾਲਗੋਪਾਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ। , ਰਾਘੇਂਥ ਬਸੰਤ, ਸੈਂਥਿਲ ਜਗਦੀਸਨ, ਜੀ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਜਿਸ਼ਨੂ ਐੱਮ. ਐੱਲ., ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਨਿਸ਼ੇ ਰਾਜਨ ਸ਼ੋਂਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੂ ਕੇ. ਜੋਏ, ਏ. ਪੀ. ਮੁਕੁੰਦਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਤਰਾ ਰੀਆ, ਅਲੀਮ ਅਨਵਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਤਿਆ ਨੰਬੀਅਰ, ਰੰਜੀਤ ਬੀ. ਮਰਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਐੱਨ. ਕੈਮਲ, ਏ. ਕਾਰਤਿਕ, ਬਦੂਸ਼ਾ ਸੁਲੇਮਾਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਮਿਤਾ ਵਾਲੀ, ਰਾਘਵ ਮਹਿਰੋਤਰਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਜ਼ ਮੈਥਿਊ, ਵਕੀਲ। ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ. ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪ੍ਤਾ, ਜੇ. 1. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮਨੀ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ

301 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਯਾਨੀ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਅਤੇ 341 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ 34 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2. 2019 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 540 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ 2019 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 541 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1,3-ਪ੍ਰਵੀਨ ਅਤੇ 4-ਸੇਲਵਰਾਜ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2-4) ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

3. ਕੁੰਚੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 2-ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਨੇ ਰੋਜ਼ੀ ਸਕੂਲ, ਚੋਝਿਆਮਕੋਡ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਢਲਾਨ ਉੱਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 8 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 28.09.2005 ਉੱਤੇ ਲਗਭਗ 11.00 ਪੀ. ਐੱਮ. ਉੱਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ। ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ 1 ਤੋਂ 4 ਦੋਸ਼ੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸੀਪੀਐਮ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਤਿਆਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕਾਰਨ, ਚਾਕੂ, ਵਾਦੀਵਲ ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਦੇ ਖਤਰਨਾਕ ਹਥਿਆਰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ, ਰੋਜ਼ੀ ਸਕੂਲ, ਚੋਝੀਅਮਕੋਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸੋਮਨ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ

ਵਾਦੀਵਾਲ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3-ਪ੍ਰਵੀਨ ਨੇ ਅਸ਼ਰਫ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ।

4. ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ. ਪਜਨੀਮਾਲਾ, ਏ. ਐੱਸ. ਆਈ., ਵਡੱਕਨਚੇਰੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ। ਉਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ-ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦਾ ਬਿਆਨ ਧਾਰਾ 161 ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ 1 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੇ ਪੁਲਿਸ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਆਈ. ਡੀ. 1 'ਤੇ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 8 ਵਜੇ ਉਹ (2) ਮੁਹੰਮਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਬੀਰ, (3) ਸ਼ੇਰੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਸ਼ਰਫ, (4) ਅੱਪੁੰਨੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੋਮਨ, (5) ਕਰੁਮਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜੇਸ਼, (6) ਵੇਲਾਯੁਧਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ, (7) ਸਜੀਸ਼ ਅਤੇ (8) ਕੁਮਾਰਨ ਵਡੁਕਾਥੋਡੀਇਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨੋਜ ਮੰਗਲਮ ਪੁਰਾਣੇ ਡਾਕਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਲੋਕ ਚੋਝਿਆਮਕੋਡ ਵਿੱਚ ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਠ ਚੋਝਿਆਮਕੋਡ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਰੋਜ਼ੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੜਕ ਦੀ ਢਲਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੋ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖੇ। ਦੋਵੇਂ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਰੁਕ ਗਏ। ਮਸ਼ਾਲ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਚਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਾਦੀਵਾਲ ਤਲਵਾਰਾਂ, ਚਾਕੂ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੋਸ਼ੀ 1-ਮਨੀ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸੀ. ਪੀ. ਐੱਮ. ਵਰਕਰ ਕੌਣ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸੋਮਨ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2-ਰਤਨਾਕੁਮਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਡੀਵਲ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਉਸ ਦੀ ਸੱਜੀ ਗੱਲ੍ਹ 'ਤੇ ਆ ਗਈ। ਦੂਜਾ ਹਮਲਾ ਉਸ ਦੇ ਨੱਕ 'ਤੇ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3 ਪ੍ਰਵੀਨ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਚੀਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਅਸ਼ਰਫ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਅੱਠ ਲੋਕ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਰੌਲਾ ਪੈਣ 'ਤੇ ਮਾਧਵਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ

ਮਣੀਕੰਦਨ, ਵਡੱਕੇਥਾਰਾ ਪੁਝੱਕਲ ਪਰੰਬੂ ਅਤੇ ਚਾਮੁੰਨੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਿਜੂ, ਵਡੁਕਾਥੋਡੀ ਭੱਜ ਆਏ ਪਰ ਹਮਲਾਵਰ ਭੱਜ ਗਏ। ਜ਼ਖ਼ਮੀਆਂ ਨੂੰ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੋਮਨ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਜਾਂਚ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਤਿੰਨ ਵਿਨੋਦ, ਮੋਹਨਨ ਅਤੇ ਸੇਲਵਰਾਜ ਸਮੇਤ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ' ਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 212 ਅਤੇ 34 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

5. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 341 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਣ ਕੈਦ ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਸੁਣਾਈ।

6. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕੇਸ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 2-ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ 3-ਅਸ਼ਰਫ ਅਲੀ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ 10-ਰਾਜੇਸ਼ ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 13-ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮਨੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 28.09.2005 ਉੱਤੇ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ ਸੱਟ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਡੀ-2, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ 7:30 ਵਜੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 2-ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ, ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ, ਮਣੀਕੰਦਨ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ 3-ਅਸ਼ਰਫ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 30 ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੱਟ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ 5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ

ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

7. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀੜਤ ਅੱਠ ਸਨ ਜੋ ਚੋਝਿਆਮਕੋਡ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਚੋਝਿਆਮਕੋਡ ਵਿਖੇ ਗੜਬੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਚਾਇਤੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਪੀ. ਐੱਮ. ਦੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪਟਾਕੇ ਚਲਾਉਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਭਾਜਪਾ ਵਰਕਰ ਦੀ ਸਾੜੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੋਝਿਆਮਕੋਡ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਝੜਪ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਥਿਤ ਅੱਠ ਪੀੜਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਚੋਝਿਆਮਕੋਡ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਪੀੜਤਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਚੋਝਿਆਮਕੋਡ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੀੜਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

8. ਬਦਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ।

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਲੜੋ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

9. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮਨੀ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ' ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੀੜ੍ਹਤਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4, ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੀੜ੍ਹਤਾਂ ਉੱਤੇ ਵਾਦੀਵਾਲ ਤਲਵਾਰ, ਚਾਕੂ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਵਰਗੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਕੱਠੇ ਭੱਜ ਗਏ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਪੀੜ੍ਹਤਾਂ ਉੱਤੇ ਜਾਨਲੇਵਾ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।

10. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਪਲ ਭਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਰੋਜ਼ੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੀੜ੍ਹਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੀੜ੍ਹਤਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹਮਲਾ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

11. ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੀ ਨੇ ਸੋਮਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 2-ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਵੱਲੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਬਿਆਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਚੋਝਿਆਮਕੋਡ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੀ ਡਬਲਯੂ 2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਆਏ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਹਮਦਰਦ ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ "ਸਾੜੀ ਸਾੜਨ" ਦੀ ਘਟਨਾ ਇੱਕ ਅਫਵਾਹ ਹੈ।

ਪੀਡਬਲਯੂ 3-ਅਸ਼ਰਫ ਅਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰੋਜ਼ੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਢਲਾਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਚੋਝਿਆਮਕੋਡ ਦੇ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਆ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਗਾਇਬ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਲੋਕ ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸਮੱਸਿਆ ਕੀ ਹੈ, ਕਥਿਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਤੁਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੱਛਮ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਦੋ ਬਾਈਕ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖੇ। ਪਰ ਚੋਝਿਆਮਕੋਡ ਵਿਖੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੀ ਸਾੜਨ ਜਾਂ ਭਾਜਪਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

12. ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 3-ਅਸਰਫ਼ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ੀ 3-ਪ੍ਰਵੀਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ 2-ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਤਨਾਕੁਮਾਰ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਵਾਦੀਵਾਲ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ 3-ਅਸ਼ਰਫ ਅਲੀ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ 2-ਰਤਨਕੁਮਾਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨੱਕ, ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਦੋਸ਼ੀ 4-ਸੇਲਵਰਾਜ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੰਪ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਸੀ।

13. ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ 2-ਰਤਨਾਕੁਮਾਰ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2-ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਨੂੰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਸੀ ਪਰ ਰਤਨਾਕੁਮਾਰ (ਏ 2) ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 3-ਅਸ਼ਰਫ ਅਲੀ ਨੂੰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ 4-ਸੇਲਵਰਾਜ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੰਪ ਸੀ।

14. ਪੀਡਬਲਯੂ 10-ਰਾਜੇਸ਼ ਨੇ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1-ਮਨੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3-ਪ੍ਰਵੀਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1-ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਸਨ ਅਤੇ ਸੇਲਵਰਾਜ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੰਪ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ 3-ਪ੍ਰਵੀਨ ਨੇ ਉਸ ਦੇ

ਹੱਥ, ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਇੰਡੈਕਸ ਫਿੰਗਰ ਅਤੇ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪਿੱਠ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਮੋਢੇ' ਤੇ ਵੀ ਚਾਕੂ ਮਾਰਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੀੜਤ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ।

15. ਪੀਡਬਲਯੂ 13-ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ 2-ਰਤਨਕੁਮਾਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖੱਬੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ 4-ਸੇਲਵਰਾਜ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਕਟ ਸਟੰਪ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਐਕਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ। ਪੀ-1 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 8-ਡਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੀ. ਸੀ. ਇਗਨੇਸ਼ਿਯਸ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2-4 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਰਮ ਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ 2 ਅਤੇ ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ 3.

16. ਚਾਰ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਾਜਪਾ ਹਮਦਰਦਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਸੀਬਤ ਬਾਰੇ ਸੁਣਦਿਆਂ ਚੋਝਿਆਮਕੋਡ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇਃ

54. ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ' ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਘਾਤਕ ਚਾਕੂ ਦੀ ਸੱਟ ਸੀ

2 ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1978 ਐਸ. ਸੀ. 1492 3 ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 2011 ਐਸ. ਸੀ. 2775

ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ। 55. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਚੋਝਿਆਮਕੋਡ ਆਉਣਗੇ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਹਮਦਰਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਹੰਗਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸੋਮਨ ਦੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸਮੂਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਿੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

56. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਸੋਮਨ ਉੱਤੇ ਚਾਕੂ ਮਾਰਨਾ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸੁਭਾਵਿਕ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਕੰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਥਿਤ ਕੰਮ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2,3 ਅਤੇ 4 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਕੰਮ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤ ਸਮੂਹ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹਮਲੇ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 2,3,10 ਅਤੇ 13 ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹਮਲਾਵਰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਪੀੜ੍ਹਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚਾਕੂ ਲਹਿਰਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 2,3,10 ਅਤੇ 13 ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ।

*** *** ***

59. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਸੋਮਨ ਉੱਤੇ ਘਾਤਕ ਚਾਕੂ ਮਾਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਗਲਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ”

17. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਗਵਾਹ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਹਨ ਪਰ ਸੱਟਾਂ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

18. ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ ਸੋਮਨ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਚੋਝਿਆਮਕੋਡ ਵਿਖੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਾਂ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ' ਤੇ ਗੜਬੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਟਾਕੇ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਸਾੜੀ ਸਾੜਨ ਜਾਂ ਝੰਡਾ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

19. ਪੀੜਤ ਅੱਠ ਸਨ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੋਝਿਆਮਕੋਡ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਅਚਾਨਕ ਦੋ

ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ 'ਤੇ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਆਇਆ। ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 2-ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਨੇ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

20. ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਮਨ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਸੱਟ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

21. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮਨੀ ਇੱਕ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਪੱਛਮ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤ ਚੋਝਿਆਮਕੋਡ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਪੀੜ੍ਹਤਾਂ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਮਤਭੇਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਪੀੜ੍ਹਤਾਂ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲੜ੍ਹਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੀੜ੍ਹਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ।

22. ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਲੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 303 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਸੋਮਨ ਦੀ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਚਾਕੂ ਮਾਰਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਹੈ

ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੋਮਨ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਤਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਤ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਚਾਨਕ ਹੋਏ ਝਗੜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ । ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਹੈ।

23. ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਸਲ ਕੈਦ ਕੱਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 20, 000/- 24. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 540 ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 541 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate